

Є. М. Нейко

Горев Веніамін Петрович

ГОРЕВ Веніамін Петрович (20. 09. 1892, Рівне – 1979, Київ) – фізіолог. Доктор медичних наук (1947). Навч. у Київ. університеті (1917–19), закін. Харків. мед. інститут (1923). Працював лікарем (1924–27); дир. Інституту гігієни праці і профес. захворювань (Дніпропетровськ, 1927–30) та Київ. НДІ гігієни праці та профес. захворювань (нині Інститут медицини праці АМНУ, 1930–39); доцент 1-го Київ. мед. інституту (1941–44); в. о. проф. Казан. мед. інституту (1945–47); завідувач кафедри нормал. фізіології Станіслав. мед. інституту (нині Івано-Фр. мед. університет, 1947–51); відтоді – в Укр. НДІ туберкульозу (нині Інститут фтизіатрії і пульмонології АМНУ, Київ). Основний напрям наукових досліджень – фізіологія праці.

Основні праці

Прокатчики. Дн., 1930 (співавтор); Оздоровление условий труда на сахаропесочных заводах: Проект нормативов и требований по промышленной санитарии. К., 1940 (співавтор); Электродермография в эксперименте и клинике. К., 1967.

Рекомендована література

1. Біографічний словник професорів та завідувачів кафедр Івано-Франківської державної медичної академії (1945–1995). Ів.-Фр., 1995.

Бібліографічний опис:

Горев Веніамін Петрович / Є. М. Нейко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31204>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).